

RAIKKÜLA

KOLHOOSI JUHATUSE JA ÜHISKÖNDLIKE ORGANISATSIOONIDE INFOLEHT

Nr. 9 (39) SEPTEMBER 1990

Mihklikuu mõtisklusi

Puna laskub pihlapuule,
kulda kaselatva poeb.
Hakikari sügisluulet
otse odrapõllult loeb.

D. Vaarandi

Kuni veskitel tööd, pole nälga karta.

Kaua ja kannatlikult oodatud suvi on kuidagi hilju ja ootamatult otsa saanud. Nagu inimese eluiga. Alles see oli, kui rind rökatas nooruse rõõmus ja ülemee-likusest, siis mõnulesid keske-
ea palavas päevas, kuni ühel päeval märkad: elu lõputuna näiv lõngakera hakkab ka-letsuväärselt väikeseks jää-
ma.

Inimene ja loodus — ikka käsikäes, ikka tõtates, keva-dest talve, hällist hauani. Nii aastast aastasse, inimpõlvest inimpõlve.

Nagu täiskasvanud inim-
lapsed alustavad oma iseseis-
vat ja ainukordset elu, nii
kordub see ka linnu- ja loo-
mariigis. Koos saabuva sügi-
sega on seni signat-saginat

täis õhuvaid igat masti su-
lissõpradest äkki ootamatult
hõredaks jäänud. Iga isend
peab oma edasiste elumure-
dega edaspidi iseseisvalt toi-
me tulema või...

Kõrgel taeva-aotuses kluu-
klutavad toonekurgede
kolmnurgad. Metsa roheliste
rüüsse viskab nähtamatu kä-
si aina uusi ja uusi ereda-
maid värvilikke: punast, kol-
last, oranži, kulda. Langeb
leht, teine, kolmas. Enne
talveunne suikumist veel
viimane kordumatu värvide-
mäng nagu hüvastijätt suve-
ga.

Samas puhkes mu koduak-
na all nädala-paari eest õit-
sele ungari sirel. Oite lopsa-
kus ja rohkus ei anna alla
kevadisele õitsemisele. Ime-

line on meid ümbritsev maa-
ilm.

Jahedavõitu selgetel hom-
mikutel pärlendavad kaste-
piisad ja säravad taimelat-
vadesse punutud ämbliku-
võrgud nagu väikesed päike-
sed.

Põllud on oma saagi salve-
desse saatnud ja ootavad
nüüd nagu nädalasse habe-
meädalasse kasvanud taadid
küндjat. Rohetama hakkab
taliviljaoras.

Linnuhältest pääsevad do-
mineerima karedamad toonid
ja esile astuvad vanad
tuttavad varesed ja hakid.

Pühapäeva hommikul koo-
giakent avades kiikas akna-
laualt ootamatult vastu ühe
hakipoisi uudishimulik ja
kõike märkav nõõpsilmade

paar. Lase tuppa ja anna
midagi nokapoolist! Et ma
akent laiemale ei paotanud,
ei tekkinud siiski meil piiri-
tülli. Läbi aknaprao sai hu-
vitav külaline oma nokapoo-
lise ja mina elamuse. Ime-
lik! Olime mõlemad rahul.
Inimene ja lind saavad mõ-
nikord teineteisest paremini
aru kui inimene inimesest.
Eriti praegu.

Sünkjas-tujukas vihmapiiv
puistab siin-seal põllul küü-
rutava kartulivõtja kaela
sahmaka vett ja laseb siis
kähku jalga nagu ulakust
teinud poisike.

23. septembril kell 9.5
algas sügis, 29. septembr
on mihklipäev. Igal oini
oma mihklipäev.

ERNI TAMMARU

Teel VALLA poole

Palju on kõikjal kuulda külanõukogude üleminekut valdadeks. Tahan rääkida sellest, kui kaugele on meie külanõukogu jõudnud.

Valla staatuse tunnustamiseks peame välja töötama sotsiaalmajandusliku arengu kava ja valla põhimääruse. Arengukava koostamine on praegu käsil. See on mahukas töö. Peab uurima ajalugu, andma õige hinnangu praegusele olukorrale ja kavandama valla arengu perspektiivi vähemalt 5 aastaks. Tulude pool 1991. a. peale

on meil praegu teadmata, sest valitsuses on vastu võtmata maksu- ja mitmed teised tähtsad seadused. Kulud on järgmisel aastal üle 300 000 rubla. Käesoleva aastata 1. märtsist on meil pangas oma arve. 1. juunist alates on meie eelarvel 3 arstipunkti, 2 raamatukogu (Purku, Raikküla) ja Purku kultuurimaja. 1. augustist on ka Kabala ja Raikküla 9kl. kool. Asutuste üleaendmine valla eelarvesse on tõesti kiiresti kulgenud. Kahjumit annavad kinod ja teenindus-

punktid. Karta on, et varsti peab vald ka need üle võtma, sest maal neid ju sulgeda ei saa.

Kabala sai äsja uue kooli. Õigel ajal hakati uue kooli ehitamist ajama. Raikküla 9-kl. kool vajab aga kapitalremondiks vähemalt 50 000 rubla. Purku koolil on järgmise aasta suvel 150. aastapäev. Selleks ajaks tuleb kool remontida, milleks kulub 150 000 rubla. Maakonnast raha saada on kahtlane, kuid mitte päris lootusetu.

Peame mõtlema oma vanade peale. Tulevikus peaks vallas ikka väike vanade pansionaat olema.

Lõpuks panen kõikidele külade kogukondadele südamele, et kiiresti valitaks küllavanemad. Kõrvetaguse ja

Pühatu külas on need isikud juba valitud. Jalase külas on küla volikogu. Jalase küla tahab end kuulutada küllakaitsealaks. Ükski küla ärge jäägu ootama, et keegi kuskilt tuleb, kutsub koosoleku kokku, teeb ettepaneku... See oli minevikus nii. Kui tahate, et küla elu paremini läheks, valige oma küllavanem ja andke meile teada. Küllavanem seisab oma küla murede lahendamise eest, valla volikogu töös osaleb ta nõuandva häälega. Või mõnel külal polegi küllavanemat vaja? Eks elu näita.

Probleeme on veel palju, kuid loodan, et ka edaspidiseks jääb infolehes nende jaoks ruumi.

LAINE ARRO

JUHATUSES oli arutusel

Kauaaegse kohusetundliku töö eest ja seoses juubeliga premeerida Endel Rahkemaad, Oskar Veiserikku ja Valentina Jakobsoni igauht 200 rublaga.

* * *

Päevakorras oli 12. sept. 1990. a. koostatud kolhoosi revisjonikomisjoni akt nr. 6 ja selle lisa läbiarutamine.

Aktis märgitakse, et juhatus ei reageeri alati esiletoodud puuduste likvideerimisele konkreetsete meetmetega (tähtaeg, vastutava isiku määramine), vaid võetakse ümbmääraselt lihtsalt teadmiseks. Tagajärjeks on, et ühed ja samad puudused korduvad aktist akti (korrastamata territooriumid, hoiuplatsid jne.).

Teisena kerkis küsimus, kuidas hinnata kombainrite töö kvaliteeti, kui kuivatavad ja laohoidjad väitsid ühest suust, et kuivatisse toodav vili oli väga prahine.

Kombainrite seisukoht: oleneb, millisest meetodist lähtudes kvaliteeti määrata. Seni on nõutud ja kontrollitud koristuskadu meetodil, kus töö kvaliteedi määrab põldu pudenenud terade arv. Tänavuse töö kvaliteedi määras peagoonoom.

Kuivatatud rukis paikneb esialgu garaazis. Viimase katust kahjuks vajalikul määral vihma ei pea. Kuiv vili ja vesi? Teatavad hädaabinõud on rakendatud.

Järjekordselt jookseb aktist läbi «Jüriöö» masinakeskuses valitsev suur korratus. Masi-

nakeskuse territooriumile suunduvad väravad on tihti pärast tööd lahti (välja arvatud Udo Sireli valvekorrad).

Lohakust on ka Lipa mitmesuguste tootmishoonete ümbruses.

17. sept. koostatud akti liisast selgub, et keskuse viilhalli on paigutatud teravili, osaliselt ehitusmaterjale jm.

Viilhalli ühe otsa väravad jäeti ehituse käigus mingil põhjusel tegemata. Ava suleti ajutiselt traatvõrgust uksega, kust on aga võimalik hea tahtmise korral sisse pääseda.

Seoses ebanormaalse olukorraga esineb materjalide vargust (bemiit), omavolilist laos käimist ja vihma sajab tuulega sisse.

Ettekandes küsitakse: miks pole seni valmistatud statsionaarseid väravaid? Kelle luskustada on hoiuplatsi väravad?

Resümeeiritakske: kui majand ei taga vastavaid hoiu-

tingimusi, ei saa laohoidjatele nõuda ka materiaalselt vastutust.

Akti arutelul nendib peagoonoom, et nõudmisele viilhallile väravad ehitada pole seni reageeritud.

Teatatakse, et šahtkuivatis põles üks šahtitais vilja. Peagoonoomi sõnutsi leiti koos peavetarstiga, et viljal erilist kõrvalmaitset pole ning pärast tuulutamist on seda vilja kevadepoole võimalik kasutada loomasöödaks.

Vilja olevat kaalutud korralikult, samuti olevat töökorras Lipa automaatkaal. Tekib küsimus, kas sellise asjaajamise ja tihti ükskõikse suhtumise juures on revisjonikomisjoni liikmeid üldse mõtet lollitada, kui nende tähelepanekuid ja ettepanekuid nagunii tõsiselt ei võeta. Jääb loota, et praegune juhatus rakendab siiski konkreetseid meetmeid.

Märkmeid tegi ERNI TAMMARU

VOLNIKE koosolekult

18. sept. oli kolhoosi volinike koosolek. Ajajärgu isearasusi arvestades sõlmus põhiküsimuseks: millises majanduslikus olukorras oleme kaheksa kuu kokkuvõttes ja millised on edaspidised väljavaated pinnale jääda.

Esimees Tõnu Rahala tuletas meelde EV peaministri Edgar Savisaare sõnu: «Meeldivad ja populaarsed otsused on juba vastu võetud, jäänud on ainult ebapopulaarsed.»

Esimehe sõnutsi on süveneva majanduskriisi tõttu järjest keerukam, kui mitte võimatu, lubada vähemtähtsaid väljaminekuid või tõsta töötasu. Pole ju võimalik

maksta rohkem, kui rahakotis leidub. Kuigi praegu on veel vara kindlalt väita, võib juhtuda, et peame tänavu loobuma näiteks aastahüvitusest.

Söödateravilja ja jõusööda ostmise läheb järjest kallimaks ja faktiliselt on seda edaspidi võimalik hankida ainult kaup kauba vastu, sest rahast ei olda huvitatud ei siin ega seal.

Peazootehnik Ludmilla Käspéri loomakasvatustöö kaheksa kuu kokkuvõttest kõlas oodatust rohkem ka optimeerimise noote.

Möödunud aasta sama ajaga võrreldes on piima 18 t rohkem toodetud, veidi on tõusnud rasvaprotsent. Too-

dang lehma kohta on tõusnud 92 kg võrra. Piima riigile müügi plaan on ületatud 22 t võrra.

Piima sordilisus on seoses Raela farmi kapremondiga kahjuks langenud senise 98–99% pealt 87le. LEMKi mehed nädalavahetustel välja ei sõida, ja kui jahutusseadmetega midagi juhtub, siis ongi kuri karjas.

Täiesti arusaadavatel põhjustel on liha tootmine, eriti sealiha (–35 t), eelmise aastaga langenud miinusesse. Seoses jõusööda nappusega on vähenenud sigade juurdekasv. Loomade realiseerimise kaal on praktiliselt samaks jäänud. Liha riigile müügi aastaplaan ei osutu meile tõenäoliselt jõukohaseks.

Veiste üldarv on veidi vähenenud, lehmade arv 16 pea võrra suurenenud. Sigade üldarv on kolme ja poole saja võrra vähenenud ja

praegu ümmarguselt 3700 ringis. Lehmade ja mullikate seemendus ligikaudu eelmise aasta tasemel.

Lõssi oleme tänavu enam saanud. Aitäh Jüri Reimani kohusetundlikule tööle!

Varutud söödadega püüame välja tulla, kuigi heina on ainult 20% möödunud aasta kogusest. Kuivsilole peaks kõigi eelduste kohaselt olema kvaliteetne. Märksilost eriti head ei looda (täidetaks kaua ja sulgemata). Söödapõhku on varutud tunduvalt mullusest vähem, kuid samal ajal on põhku tublisti lisatud märksilosse. Kurb on muidugi, et tänavu pole silode katmiseks kilet jätkunud ja ega see kvaliteedile kasuks tule.

Väga tubliit on töötanud Seakoo lauda lõpsjad, seal on toodang mullusega võrreldes tublisti tõusnud.

(Järg viimasel leheküljel)

12. 26. AUGUSTINI reisisid Rein Tõntsohn ja Ain Altmets turismigrupiga mööda Tšehhi ja Slovaki Liitvabariiki. Mida nad seal kuulsid ja nägid, sellest teeme juttu allpool.

Reisiseltskond koosnes 36 üle Eesti kokkutulnud rännuhuvilisest. Edasi-tagasi rongisõidule kulus kokku 5 päeva. Kohapeal oli grupi käsutuses pidevalt ekskursioonibuss. Peatuti pikemalt seitsmes suuremas linnas (Praha, Usti nad Lebem, Zeleznõi Prut, Jablonec, Hradec-Kralove, Ostrava, Košice). Reisisi kulus 723 rubla, vahetusraha lubati 18 rubla näo peale.

Mõne sõnaga nimetatud linnadest.

Praha — pealinn. Arhitektuurimälestiste poolest Euroopa ilusamaid ja rikkamaid linnu. Riigi suurim tööstus-, liiklus- ja kultuurikeskus. Peamised tööstusharud on masina- (autod, lennukid, vagunid, vedurid, jõelaevad, tööstusseadmed), elektri-, aparaadi-, keemia-, toiduainete ja trükitööstus. Linnas suur rahvusvaheline lennujaam. Prahanast algab 10 raudteed ja palju maanteid.

Usti nad Lebem — linn Labe jõe ääres, keemia-tööstuskeskus, tekstiili-, masina- ja toiduainete tööstus.

Zeleznõi Prut — keemia- jt. tööstused.

Jablonec — linn Põhja-Tšehhis; suur klaasitööstuse keskus (maailmakuulsate klaasehete valmistamine), tekstiili- ja masinatööstus.

Hradec-Kralove — raudteesõlm, masina-, fotokeemia-, tekstiili- ja mööblitööstus; pianinode valmistamine.

Ostrava — peamisi musta metallurgia ja kivisöetööstuse keskusi; masina-, keemia-, ehitusmaterjali- ja toiduainete tööstus.

Košice — linn Slovaki Maagimäestiku jalamil. Raudteesõlm, rasketööstuse keskus; masina-, keemia- ja toiduainete- (õlle, veini) tööstus. Košice lähedal asub Ida-Slovakia metallurgia kombinat.

Millised on esmamuljed?

«Kui aus olla, siis isegi tasuta reisi puhul oleks tasunud enne tõsiselt kaaluda, kas minna või mitte.»

Nagu ma aru saan, olete reisis pettunud?

«Paraku küll ja esmajoonnes tühja tasku pärast. Ei saa lahti alaväärsustundest.»

Kuidas teid seal teenindati ja kuidas vastu võeti?

«Neis kohtades, kus meie viibisime, võib öelda, et hotellimajandus oli tagasihoidlikum, kui näiteks meie «Virus» või «Olümpias». Tõsi küll, süüa-juua anti turistide kohta täiesti piisavalt ja teenindamine oli igati tasemel. Vaatamata sellele, et Liidu grupi vastu erilist sümpaatiat ei tuntud, tegid kelnerid oma tööd korralikult.»

Viibisite mitmes suuremas linnas. Milline oli tänavapilt?

«Esmalt pani meid imestama, et kauplused avati väga vara ja suleti praktiliselt koos tööaja lõpuga. Isegi õllesaalid, mida leidis iga paarisaja meetri järel, suleti juba seitsme paiku. Öhtuks jäävad tänavad tühjaks. Ka kinosaalid pole täis. Tööpäevadel Tallinnaga võrreldes palju vähem inimesi tänavatel ja kauplustes sagimas. Suurema osa moodustavadki ikka turistid. Eksimise vältimiseks kasutati iga grupi juures varda otsa pandud lipukest või plagu, mille järgi oskasid oma grupi rahva hulgast üles leida.»

Mis kauplustes silma hakkas?

«Müüa oli praktiliselt kõike vajalikku, ei puudunud ka kõrvõimalikud välismaa-

kaubad. Hinnad meie vääringusse ümberarvestatult palju meiega võrdsed. Kuid on ka kaupu, mis tunduvat kallimad (näit. elektri-tööriistad). Automarkidest on tänavapilt väga kirju. Domineerivad siiski «Skodad», kuid palju on näha ka «Žiguleid». Huvitusime, kui ruttu võib sealne inimene uue auto omanikuks saada. Öeldi, et välismaiseid masinad võib valuuta eest kohe osta. «Skoda» uuema modifikatsiooni võib pärast kaupluses eelregistreerimist hiljemalt kolme kuu möödudes kätte saada ja maksab 83 000 krooni, mis meie vääringus võrdub ca 10 000 rublaga (8 krooni = 1 rbl.). Keskmiseks kuupalgaks loetakse seal 3500 krooni. Liidu «null kaheksale» ja «null üheksale» pidi aga tõesti paariaastane järjekord olema.»

Mis toidupoodides silma hakkas?

«Toidukauplustes oli kontrast meiega võrreldes vahest kõige suurem. Muljet avaldas pakutava kaubanduslik väljanägemine.

Vene keelega saab kauplustes asjad kenasti ära ajada, kuid siis peetakse sind tingimata ka venelaseks. Teenindatakse korralikult.

Nägime ka kusagil turu lähedal ühe järjekorra ära. Trügitati mingite allahinnatud lastejalatsite järjekorras ja ruut ausamba juurest ausamba juurde, kirikust kirikus-

teda vaadates tuli kohe kodune tunne peale.»

Kas sõjaväelasi oli palju liikumas näha?

«Üldiselt vähe. Sõjaväge tuuakse välja ja seda oli raudteejaamades ka märgata, kuidas tehnikat platvormidele laaditi. Kohalikud korralvurid liikusid ringi umbes samasuguses varustuses nagu meie omadki.»

Muljed loodusest?

«Suurepärased. Mäed, serpentiinid, tunnelid, kuristikud. Enamik muljeid kujunes siiski läbi bussiakna. Põllumajandusega ka vahetut kokkupuudet ei olnud. Ei trehvanud ka õigele turule peale. Tänavakaubitsejaid kohtas muidugi iga nurga peal.»

Kus käisite ja mida nägite?

«Praha südalinnas oli vaatamist küllaga. Kas või vanaaegne vahtkonnavahtetus või kellatorn, kus igal täistunnil nikerdatud kujud tegutsema hakkavad (kukk kiireb, pillimehed mängivad, sõdurid liiguvad jne.). Uudis-

«Me pole vene toli silmaga näinudki. Tagasi tulles selgus, et meil polnud tollideklaratsioonegi täidetud. Meie vastu ei tuntud mingit huvi. Tegelikult ega sealt suurt midagi tohtinudki üle tuua. Kellel midagi oligi, eks see pandi selga ja jalga. Oma varustus rändas kohvrises: mis sel tollil kontrollida oligi.»

Üldiselt peab ütleva, et ega sealsed linnad meie omadest puhtamad küll ei olnud, ennem vastupidi. Prügi ja ehitusprahti vadeles üsna ohtralt.

Tulime nii ära, et ujumispükse märjaks ei saanudki. Elbe ja Oder on nii reostatud, et sinna ujuma ei kõlbagi minna! Selles suhtes on seal asi hullem kui meil.

Maanteed on neil tõesti tasemel, korralikult väljaehitatud ristumised eri tasandades.»

Mis õhtuti tegite? Kabareesid, restorane külasite?

«Mille eest? Ega seal ilusate silmade eest midagi ei pakuta. Tõsi küll, meid viidi pantomiimateatrisse, mis jättis tõesti meeldiva elamuse. Kolm korda käisime kinos.»

Näidati ka üht kinoringvaadet, kuidas näevad välja maa-alad, kus vene sõjavägi on lahkunud või lahkumas. Oli ikka masendav vaatepilt küll. Giidi jutust selgus, et kuni 1968. a. pooldas 80% sealseid elanikke venelasi ja võttis neid kui fashiimist vastastajaid, kuid pärast 1968. a. vägede sissetungi muutusid arvamused kardinaalselt ja neisse hakati suhtuma kui okupantidesse.

Head õlut jõime muidugi ka, seda pakuti iga kord ka söökide juurde. Kuid igav oli ikkagi. Muide, õlut juuakse seal mehemoodi. Koos õllekannudega paneb kelner lauale mingi pitsatiga ketta ja tõmbab kriipsud. Kui lõpuks janu täis saab, loetakse kriipsud kokku ja antakse arve.»

Kuidas te sealset elatustaset hindate?

«Meie arvamust mööda on meie ja tšehhide elatustaseme vahe umbes sama nagu Liidu ja meie vahe.»

Sattusime tagasi tulles Moskvasse just sel ajal, kui seal oli äge liha, leiva ja suitsu buum. Meeletud järjekorrad olid.

Kokkuvõtteks võiks öelda, et oli, kuidas oli, kuid igapäevaelule vahelduseks oli reis kindlasti. Sai vähemalt mõneks ajaks siit argipäevakarussellilt maha karata ja ilma näha. Vaevalt meie jalad enam teist korda tagasi viivad, seepärast on hea meel, et kõrg-Tatrad oma silmaga ikka ära nähtud ja kaunid loodusvaated püsivad kaua silme ees.»

TURISMIREISIL

tajaid oli terve väljak täis.

Eks üldiselt kulges marsse, kunstinäitustel kunstinatele, muuseumist muuseumisse.»

Kuidas seal Leninisse suhtutakse? Kas kiputakse ausambaid maha võtma?

«Sealsete jutu järgi olevat kõik Leninid juba maha monteeritud ja Ameerika ärimeestele mahagi müüdüd. Ju see jutt siis tõele vastas.»

Mida veel nägite?

«Petlemma. Ei mäleta täpselt, kus see asus, kuid huvitav oli küll. Liikuma pandud nikerdatud puifiguuridega oli kujutatud ühes muuseumis tolaeagsete inimeste tegevust Petlemmas Jeesuse ajal (Jeesuse sünn, tegevus, surm, ristilöömine jne.). Seda kompositsiooni valmistanud kaks meistrit 40 aastat ja seda suutis käivitada väike laps vastavat vända ringi ajades. Praegu teeb seda tööd elektrimootor.

Loodus oli seal tõesti võraturu. Palju kohtab seal kõrgete kaljunukkide otsa ehitatud losse. Osa on neist sõjas purustatud, osa restaureeritud jne.

Kurvastavalt palju jäeti vaba aega. Poole päeva kaup näidati midagi, teine pool jäeti tavaliselt omatahtsi. Mida sa vaba ajaga peale hakkad, kui tuul taskus. Ükskord saab ju ainult silmarõõmust villand.»

Kas vene tolliga hädas olite?

VOLINIKE koosolekult

(Algus siseküljel)

Kiiduväärt tööd on teinud noorveisekasvatavad loomakasvatuse veteran Elle Aasoja ja tubli noormees Heiki Hermann.

Mured on aastast aastasse samad, ja kahjuks süvenevad. Kohusetundlikke ja häid inimesi loomakasvatuse leida läheb iga päevaga aina raskemaks. Kiita pole mõnegi loomakasvataja korterilolud — farmide läheduses ei leidu neile sobivaid.

Murelikuks teeb farmide ettevalmistamine talveks. Kolliitab ehitusmaterjalide puudus.

Raskustele vaatamata on loomakasvatavad optimistlikult meelestatud.

Peaagronoom Jaak Kildvee ettekandest saime teada, et tänavusest heinaplaanist

(1000 t) õnnestus täita ainult 25%. Kuivsilu on valmistatud plaanitust rohkem (28%). Märksilo valmistamine jätkub ja seda peaks plaanitust tunduvalt enam saama. Rohukuiiviseid on valmistatud 133 t.

Teravilja kogusime punkerkaalus ca 2800 t, saagikuseks kujunes 35,6 ts/ha, mis peaks aidakaaluks andma 27—28 ts/ha. Kartulit on 95 ha-lt koristatud üle 60%, saagikus on seni 176 ts/ha.

Taliteraviljade külv lõpetati optimaalsel ajal ja nende külvipinda on suurendatud.

59% teraviljade pinnast on väetatud orgaanilise väetisega.

Kolhoosi tootmise seisukohalt halb uudis on see, et oleme nüüdsest ilma Jaaniste väetiseküünist, kuna see ta-

gastati EV Ülemnõukogu otsusega represseritule, st. endisele omanikule.

Vastavalt esitatud taotlustele otsustati müüa järgmised majavaldused: «Tuka» Malle Tõitajale, «Vanamardi» Ain Orastele, «Kuuse» Jaak Kildveele, «Mikumardi» Villi Särekannole, «Ristikivi» Eino Mikomäele. «Tiigi» talu juurde kuuluv laut-küün Johanna Kuusemetsale.

* * *

Heino Susi soovib, et kolhoos remondiks seni kolhoosi käsutuses karjalauda katuse ja tagastaks hoone endisele omanikule.

Otsustati: vabastada hoone kolhoosile kuuluvast varast ja tagastada endisele omanikule. Katuse remondi võimalust ei ole.

* * *

Ene Raidjõe soovib, et talu eraldatud «Tõnumaa» põlistaluga saaks liidetud «Ohaaka» («Tõnumaa» renditalu) talumaad. Otsustati: mitte nõustuda.

Ülo Liister taotleb nõusolekut «Kõnnu» uustalu rajamiseks. Otsustati: mitte nõustuda.

Rein Tõntsohn taotleb osa endise «Salasoo» talu maadest. Otsustati: nõustuda endise «Salasoo» talu maade eraldamisega kokkulepitud suuruses põlistalu rajamiseks.

* * *

Kiiresti muutuvast ajast on tekkinud vajadus olemasoleva kolhoosi põhikirja mitmeid sätteid muuta. Otsustati: vastavalt uuele situatsioonile viia põhikirja sisse vastavad parandused ja muudatused.

* * *

Otsustati: Kinnitada era- tootjatelt ostetava teravilja hinnaks 25 kop. kg. Kinnitada kokkuostetava tööstuskartuli hinnaks vastavalt suurusele 8—10 kop. kg. Kinnitada elanikele müüdava toidukartuli hinnaks 25 kop. kg, arvestades 100 kg pereleikme kohta.

Võidukalt suurvõistlustelt

15.—16. septembril olid Moskvas Lužniki staadionil I üleliidulised spordiveteraanide meistrivõistlused kergejõustikus. Veteraanideks loetakse naised alates 35. ja mehed 40. eluaastast. Grupeeritakse viie aasta kaupa.

Osavõtjaid oli üle Liidu ja välismaalastest soomlased. Silma järgi oli kohal üle poole tuhande sportlase, sh. eestlasi 40 ringis.

55aastaste grupis tegi edukalt kaasa väsimatu spordientusiast Asta Satsi.

Antud vanuseklassis loetakse nn. žetooninormiks naistele: kuul 8 m, ketas 20 m. Asta võidutulemuseks kujunes: kuul 11,14 m ja ketas 32,22, millega saavutas oma vanuseklassis mõlemal alal 2. koha. Toredat saavutust jäävad meenutama kaks II koha tšempionimedalit ja diplomid.

Teated

Majandi jurist annab konsultatsiooni kolhoosi kontoris endises kaadritöötaja kabinetis nr. 29 teisipäeviti kella 10—15, kuid on kohal ka kolmapäeviti ja neljapäeviti.

Kolhoosi lõikuspidu on 17. novembril. Eeskavaga esineb ja tantsuks mängib «Suveniir».

Natuke nalja

Kuidas on õigem: «Kas päike tõuseb läänest või läänist?»

«Päike tõuseb idast!»

* * *

Hobune suri ära. Arst: «Ega sa hobusele kaeru ei ole andnud?»

Peremees: «Ei.»

Arst: «Selge! Tähendab suri nälga.»

* * *

Kui ema ja isa koolimajja jõudsid, oli Juku juba Sinti saadetud.

«Isa, kus on Alpid?» küsib poeg isalt, kes istub teleri ees.

«Ah, küsi ema käest! Tema tõstab asju ilmast-ilmaringi.»

* * *

Kui kaua kestavad mesinädalad?

Mesinädalad kestavad seni, kuni mees lakkab naist nõude pesul abistamast ja hakkab seda iseseisvalt tegema.

JUUBELI PUHUL

ABIPELLUMISE PUHUL	75	
Tii Ojala ja Teet Kaljaspoolik		21. sept.
PERE KASVU PUHUL	70	
Ljubov ja Tiit Rohtla — tütar Nelli 9. augustil.		1. sept.
	65	
	50	9. sept.
		12. sept.

SAAME TUTTAVAKS

GERTA KASELAAN	— lasterühma juhataja
ARDI ARRO	— melioraator
TAURI SAAR	— traktorist

ARTUR RIISALU	sünd. 7. okt. 1927	surn. 6. sept. 1990
ELFRIEDE UETALO	sünd. 27. apr. 1906	surn. 10. sept. 1990
ADEELE UETALLO	sünd. 8. juunil 1916	surn. 5. sept. 1990

SALME MÄGI

sünd. 14. aug. 1912
surn. 22. aug. 1990

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht	Tasuta
Toimetus: 203502 Rapla rajoon, Raikküla skj.	Maht 0,5 trükipoognat
Tel. 64 421; 64 475	Tellimise nr. 2693
Trüklarv 400	Rapla Trükkikoda
	Rapla, Kalda 2